

In deze nieuwe reeks maken we kennis met hedendaagse gezinsvormen. In de eerste aflevering brengen we het portret van Magda die haar leven zonder partner doorbrengt. Geen tranerig of sentimenteel verhaal, maar een getuigenis die toont dat alleen leven niet zielig of asociaal is.

Reeks 'Hedendaagse gezinsvormen': singles

“Ik zou mijn **vrijheid** nooit kunnen opgeven”

Deel 1 Magda Van Impe is net 70 geworden, maar ziet er minstens tien jaar jonger uit. Haar geheim? De alleenstaande vrouw uit het Oost-Vlaamse Sint-Martens-Leerne is nooit getrouwd, maar heeft daar geen spijt van. “Ik heb er misschien niet bewust voor gekozen om mijn leven alleen door te brengen, maar ongelukkig ben ik niet.” **Tekst Marjorie Blomme | Foto Carlo Verfaillie**

Magda woont in een groot huis in een villawijk van Sint-Martens-Leerne. Ze woont er alleen sinds het overlijden van haar moeder, 32 jaar geleden. “Mijn moeder had me graag zien trouwen. Niet omwille van kleinkinderen, want mijn zus heeft vier kinderen. Maar om *mijn* geluk. Zij wist dat ze, als ze zou sterven, mij alleen zou achterlaten. Haar dood was het moeilijkste moment uit mijn leven. Ik heb twee jaar met haar samengewoond, ze was een soort van partner. Ik mis haar nog steeds.” Bijna haar hele leven heeft Magda alleen doorgebracht, zonder partner. “Daar heb ik niet bewust voor gekozen. Het is gewoon zo gelopen. Maar ik ben ook geen 70 jaar

alleen gebleven. Ik heb wel relaties gehad. Maar ik had nooit het gevoel dat het echt klikte.”

ONKREUKBAAR
Na haar studies geschiedenis aan de Gentse univer-

siteit begon Magda les te geven. Ze werd directrice in de school waar ze haar carrière begon. “Ik denk wel dat mijn beroep bijgedragen heeft aan mijn levensloop. Mannen willen geen directrice in huis. Maar ook toen ik jonger was, vond ik het al moeilijk om iemand te vinden die bij me paste. Ik had een moeilijk karakter en verwachtte een perfecte relatie. Als schooldirectrice werd dat alleen maar erger. Ik moest onkreukbaar en rechtvaardig zijn, en niemand

bevoordelen. Dus liet ik me als directrice als ‘mevrouw’ aanspreken. Nu zou ik dat nooit meer doen. Maar toen wilde ik afstand creëren. In mijn relaties was het net zo. En dat is waarschijnlijk een van de redenen waarom die relaties steeds weer mislukten.”

“Ik stelde hoge eisen. Gaandeweg heb ik me er echter mee verzoend dat een relatie niets voor mij is. En nu verwacht ik zelfs niet echt dat ik nog iemand zal tegenkomen. Ik denk niet dat ik het nog zou kunnen opbrengen om me aan te passen. Dat was in mijn vorige relaties ook al niet gemakkelijk. Met mijn laatste vriend ben ik samen op reis geweest. Daar werd het duidelijk dat we te verschillend waren. Ik ben nogal slordig en dat vond hij vreselijk. En ik kon er niet tegen dat hij alles meteen wilde opruimen. Als je jong bent, pas je je aan elkaar aan. Dan vind je het niet erg om af en toe een stap opzij te zetten. Maar ik was toen al op een leeftijd waarop dat steeds moeilijker werd. Nu ben ik al te lang alleen om een relatie nog te doen slagen. Zeker samenwonen is uit den boze. Ik heb mijn leven zo geregeld dat ik kan doen en laten wat ik wil, dat ik vrij ben in alle betekenissen van het woord. Dat zou ik nooit meer kunnen en willen opgeven.”

“Vroeger zou ik een oude vrijster geweest zijn. Maar de tijden zijn veranderd. Nu ben ik een vrije, zelfstandige, sterke, financieel onafhankelijke vrouw. Ook vroeger werd daar niet echt moeilijk over gedaan. Maar als ik zeg dat ik nooit getrouwd ben en ook

“Het valt mij altijd op hoe alleenstaande mensen zeggen dat ze het niet alleen kunnen. Maar singles zijn nu eenmaal op zichzelf aangewezen. En daar moet je mee leren leven. Je mag je niet laten gaan.”

Magda Van Impe: "Ik heb niet bewust gekozen voor een leven alleen. Het is gewoon zo gelopen."

nooit met iemand heb samengewoond, dan vinden mensen dat nog steeds vreemd. Toch heeft mijn sociaal leven er nooit onder geleden. Je hoort singles vaak zeggen dat het contact met hun vrienden verwatert zodra iedereen trouwt en een gezin sticht. Dat is niet mijn ervaring. Maar ik ben dan ook altijd mensen blijven uitnodigen. Het valt me altijd op hoe alleenstaande mensen zeggen dat ze het niet alleen kunnen. Maar singles zijn nu eenmaal op zichzelf aangewezen. En daar moet je mee leren leven. Je mag je niet laten gaan."

TOEKOMST

"Ik vind het erger dat ik nooit een serieuze relatie heb gehad dan dat ik geen kinderen heb. Toen ik 35 werd, wist ik dat ik aan kinderen moest beginnen. Maar toen werd ik 40 en 45 en het moment was voorbij. Daar heb ik geen spijt van. Misschien omdat ik mijn hele professionele leven voor jonge mensen heb gezorgd."

Magda weet dat er een moment zal komen waarop ze niet meer alleen zal kunnen wonen. "Nu kan ik alles nog zelf. Maar ik vraag me regelmatig af wat de toekomst zal brengen. Zal ik naar een tehuis moeten? Wellicht. Ik heb geen kinderen die voor me kunnen zorgen en mijn familie woont in Antwerpen. Anderzijds vraag ik me af of kinderen wel een garantie zijn om niet in eenzaamheid te eindigen.

Niet alle kinderen zorgen voor hun hulpbehoevende ouders. Ik ben wel bang om te vereenzamen in een rusthuis, daar te dementeren en mijn verdriet niet meer te kunnen uiten. Gevangen zitten in die ziekte, dat lijkt me heel erg. Maar ik wil daar nu nog niet te veel mee bezig zijn. Dat doe ik wel als het zover is."

"Ik heb geen spijt van wat er gebeurd is in mijn leven. De man met wie ik in mijn jeugd een vrij lange relatie heb gehad, heb ik na 20 jaar teruggezien. Ik kon alleen opgelucht zijn dat ik er nooit mee getrouwd was. Dat neemt niet weg dat ik soms eenzaam ben geweest. En dat er periodes waren waarin ik ernaar verlangde om met iemand samen te zijn, iets te delen, me geborgen te voelen. Mocht ik het opnieuw mogen doen, dan had ik misschien niet dezelfde weg genomen. Of ik zou flexibeler geweest zijn. Ik zou best wel nog een relatie willen. Maar dan niet met een man van 80 jaar. Ik weet dat er in die leeftijdscategorie ook knappe en moderne mannen zitten. Maar niet voor mij. Daarom raadde mijn buurvrouw me onlangs aan om er dan twee van 40 jaar te nemen. Misschien dat het dan wel lukt (*lacht*)."

► *Reacties welkom op www.weliswaar.be/forum*